

Songkran/Nyårsafton i Chiang Mai

Kära dagbok. Ja, nu är jag här igen och jag vill bara berätta hur det är att fira *Songkran* i Chiang Mai. Att fira nyår här i Chiang Mai är något helt annat än när man firar det i Sverige eller i väst. I Sverige så brukar man ringa och fråga om man kan vara med eller om de vill komma hem till en osv. och klockan 24 så skålar man i det nya året. I Thailand så är det något helt annat att fira nyår.

Det enda man behöver göra för att uppleva den thailändska själen är att skaffa sig en liten (eller en stor) vattenspruta, gå till ett gathörn och spruta vatten på de som kommer förbi på gatan eller de som är i närheten. Det är som att bli barn på nytt.

Jag höll på i tre dagar att spruta vatten på alla människor som passerade på gatan. Det blev omkring 18 timmar sammanlagt. Det roliga är att här träffar man människor från hela världen som vill fira och under dessa tre dagar så det finns inget ”vi mot dom”. Man är ett med den Thailändska befolkningen.

Man kan ha roligt med eller utan sprit men det är bäst att inte dricka någon alkohol på grund av hettan. En dag var det upp mot 40 grader och då var det härligt att spruta vatten på varandra och bli blöt. Jag kan inte heller förstå att det finns västerlänningar som kan häva i sig en massa alkohol denna dag, risken är stor att man svimmar eller får solsting.

Under dessa dagar bör man skydda sin mobil genom att köpa speciella plastskydd som säljs ett par dagar innan festen. Man bör inte ta med sin kamera eller andra värdefulla handlingar för risken är mycket stor att de blir blöta. Jag köper alltid min specialutrustning till mobilen hos min döva vän som jag brukar träffa på i *Loi kroh road*/gatan där jag bor.

Songkran är en av Thailands största festivaler. Den firas över hela landet, men är mest entusiastisk i och runt om Chiang Mai. Festen pågår i tre dagar som jag nämnde innan. Den börjar den 12:e till den 14:e april, men festligheterna kan dock fortsätta till den 15 april som i Chiang Mai och därmed markera det Buddhistiska nyåret.

Den allmänna helgen har genom århundraden utvecklats från en religiös högtid, då Buddha-bilder tvättas med rent vatten för att rena dem, till ett firande av vatten under hela årstiden. Idag kastas hinkvis med vatten på alla på gatorna (inte ont anande turister utgör måltavlan). Men de flesta människor i Thailand gör bägge sakerna.

En del av de äldre inslagen av *Songkran* är t.ex. seden att yngre personer betygar sin respekt för äldre, släktingar och munkarna. Jag gjorde så till Rev. *DhammaThero* genom att stänka parfymerat vatten på hans händer och på en Buddha-staty (där man kunde få en Buddha eller munks välsignelser). Detta gör man efter det att man har reciterat/mediterat i ett tempel.

På kvällen så kan man gå till det stora torget i Chiang Mai där man ger Dana/gåva. Tager en silverskål och håller vatten på en Buddha och ber en bön där man önskar att alla människor får

uppleva Buddhas välsignelser som leder till att alla varelser kommer att övervinna lidandet och nå frälsning/befrielse genom att följa Buddhas (eller annan väg) som leder till sinnesro och *Nibbana*.

På Songkran-dagen så kan se hur en del barer, restauranger och hotell har en bild av Rama den 5:e (*Chulalongkorn*) som levde mellan 1868 till 1910. Då köper man röda rosor, cigarrer och en flaska thailändsk konjak som heter *Regency*.

När jag frågade mitt hembiträde där jag bor varför hon ärar/hedrar honom? Så säger hon att det var tack vare honom som landets ekonomi omstrukturerades och slaveriet avskaffades. *Chulalongkorn* förde en mycket klok politik och diplomati som höll kolonialmakter som Frankrike och Storbritannien vid stängen och bevarade Thailand's självständighet även om vissa delar av Laos, Kambodja och Malackahalvön förlorades. Hur många länder i Asien kan skryta med att ha kunnat bevara sin självständighet när kolonialismen var som värst? Det är väl bara Thailand och Japan?

Ja, det var en del av mina intryck av att fira nyårsafton i Thailand. Det är en härlig känsla att denna dag uppleva en gemenskap med barn, gamla, unga, utlänningar och thailändarna själva. Allt är ett denna dag. Det finns inget vi mot dem (det är nog hemligheten med den thailändska själen). Man känner harmoni med sig själv och därmed med alla de andra människor som man träffar.

Allt är i balans dessa dagar. Där har Sverige och Väst något att lära sig: att man kan ha roligt och känna gemenskap och kan göra det utan sprit och ingen frågar dig varför du inte dricker. Klart att det tog på mina krafter under dessa tre dagar. Hade ont i mina armar på grund av allt pumpade med vattensprutan som ändå var 18 timmar totalt (tre dagar).

Höll på att få solsting på grund av hettan som ibland var över 40 grader men jag köpte mig en halmhatt för att skydda mig mot solen för man märker ju inget när man jämt och ständigt är blöt. Något som var anmärkningsvärt var, att poliserna var dyngblöta denna dag. De skrattade och tog allt med jämnmood.

Om Buddha vill så kommer jag hit igen nästa år. Vem vill inte vara barn på nytt. Men det är inget som jag bestämmer över. Ödet kanske vill något annat. Man måste vara ödmjuk inför dagen som är och som kanske kommer. Man skall leva som det är den sista dagen av ditt liv och under Songkran så upplevde jag att jag gjorde det.

Källor

Britt-Marie Bergman – Resa i Thailand.

Thailand – Första klass reseguider.

Anteckningar/minnen och upplevelser i Thailand den 3/4 – 2/5, 2011.

Den 14/6-2011 så uppgraderade jag detta material och skrev det färdigt i Malmö.

Dietmar Dh Kröhnert